

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115010714
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:1115010714.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovinca, v trestnej veci odsúdeného A. K., v konaní o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.2.2016, sp. zn. 7PP/300/2015-30, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28.4.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. K., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. K. o podmienéčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava zo dňa 14.9.2015, č. k. 2T/43/2012, podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov pričom pre výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil okresný súd tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmienéčného prepustenia v zmysle ustanovenia § 66 Trestného zákona, a to jednak z dôvodu menej priaznivej resocializačnej prognózy odsúdeného a jednak z dôvodu, že odsúdený sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti. Okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti, nakoľko odsúdený bol v minulosti už päťkrát trestaný. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť odsúdeného a sklony k páchaniu trestnej činnosti, bol okresný súd toho názoru, že u odsúdeného je riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá. Je preto potrebné, aby výkon trestu odňatia slobody dostatočne splnil u odsúdeného zákonom sledovaný účel prevýchovy a resocializácie, pričom podmienéčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú však bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisu krajský súd zistil, že odsúdený si vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 14.9.2015 sp. zn. 2T/43/2012 pre zločin vydierania podľa § 213 odsek 1, odsek 3 písm. a) Trestného zákona. Na

výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdenému lehota na podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona uplynula dňa 11.5.2014 a predpokladaný koniec trestu má mať dňa 11.7.2016.

Na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS v Hrnčiarovciach nad Parnou krajský súd zistil, odsúdený bol do tunajšieho ústavu premiestnený dňa 1.4.2014, po absolvovaní nástupného oddielu bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde sa nachádza aj v súčasnosti. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a trestu v predchádzajúcich ústavoch bolo na požadovanej úrovni, príkazy a nariadenia príslušníkov sa snažil plniť. Disciplinárne odmenený bol štyrikrát, disciplinárne potrestaný nebol. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v tunajšom ústave je na požadovanej úrovni, nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní ústavného poriadku, ktoré sa po vhodnej intervencii personálu už neopakovali. Príkazy a pokyny príslušníkov sa snaží rešpektovať. V kolektíve odsúdených konflikty nevyvoláva ani sa do nich nezapája. Doposiaľ bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Pracovne zaradený v tunajšom ústave bol od 8.4.2014 do 23.3.2015 a od 5.1.2016 je opätovne pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Euroobuv, jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni. Odsúdený plní ciele stanovené programom zaobchádzania. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá, dôvodom je opakovaná trestná činnosť, drogová závislosť, absencia legálneho zamestnania. V minulosti bol súdne trestaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že si vykonal už väčšiu časť trestu, pričom sa zmenil a prehodnotil svoje priority. Potreboval by byť doma pri rodičoch, mama je chorá na srdce a stará sa o chorého otca. Bývať by išiel k matke do C., má prisľúbenú prácu, ale nemá o tom žiadne potvrdenie.

Zástupca ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na verejnom zasadnutí uviedol, že k zmenám v hodnotení neprišlo a zotrval na záveroch hodnotenia.

Prokurátorka navrhla žiadosť zamietnuť ako nedôvodnú s poukazom na skutočnosť, že odsúdený bol v minulosti už dvakrát podmiennečne prepustený a opätovne sa dopustil ďalšej trestnej činnosti, nie je teda predpoklad, že povedie riadny život.

Podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a po

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, po

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení prihliadne súd aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonal.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený v čase podania žiadosti splnil formálnu podmienku pre účely podmiennečného prepustenia a to v podobe výkonu dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však z obsahu spisového materiálu zistil, že u odsúdeného nie sú splnené všetky podmienky pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1 písmeno b/ Trestného zákona.

Okresný súd v tomto smere vo svojom rozhodnutí správne poukázal na nesplnenie oboch materiálnych podmienok vyžadovaných ustanovením § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, a to požiadavky riadneho správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a tiež predpokladu, že v prípade podmieneného prepustenia bude viesť na slobode riadny život.

Odsúdený plnením svojich povinností vo výkone trestu odňatia slobody síce preukázal určité polepšenie o čom svedčí jeho v celku pozitívne hodnotenie riaditeľom ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou avšak vzhľadom na jeho osobu doterajší spôsob života najmä na s poukazom na jeho trestnú minulosť nemožno predpokladať jeho pozitívne správanie sa v budúcnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na samotnú osobu odsúdeného, ktorý bol v minulosti päťkrát súdne trestaný z čoho je zrejmé, že u odsúdeného nejde o jednorazové vybočenie z medzí zákona. Je dôležité poukázať aj na tú skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca bol z výkonu trestu odňatia slobody aj dvakrát podmienne prepustený, a teda je nepochybné, že odsúdený ani po prechádzajúcich odsúdeniach si nevzal dostatočné ponaučenie, opätovne sa dostal do rozporu so zákonom. Tieto skutočnosti v dostatočnej miere odôvodňujú obavy, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by sa odsúdený opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia okresného súdu a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.